

## HECE YAPISI VE SATIR SONUNDA KELİMELERİN BÖLÜNMESİ

Türkçede kelime içinde iki ünlü arasındaki ünsüz, kendinden sonraki ünlüyle hece kurar: a-**ra**-ba, bi-**ç**i-mi-ne, in-sa-nın, ka-ra-ca vb.

Kelime içinde yan yana gelen iki ünsüzden ilki kendinden önceki ünlüyle, ikincisi kendinden sonraki ünlüyle hece kurar: **al**-**dı**, **bir**-**lik**, sev-mek vb.

Kelime içinde yan yana gelen üç ünsüz harften ilk ikisi kendinden önceki ünlüyle, üçüncüsü kendinden sonraki ünlüyle hece kurar: **alt**-**lık**, Türk-çe, kork-mak vb.

Batı kökenli kelimeler, Türkçenin hece yapısına göre hecelere ayrılır: **band**-**rol**, kont-rol, port-re, prog-ram, sant-ral, sürp-riz, tund-ra, volf-ram vb.

Türkçede satır sonunda kelimeler bölünebilir fakat heceler bölünemez. Satıra sığmayan kelimeler bölünürken satır sonuna kısa çizgi (-) konur.

*Burasını ilk defa görüyormuş gibi duvarlara, perdelere, möblelere, eşyalara bakıyor, hayret ediyordu. Bütün bu muhitte Türk hayatına, Türk ruhuna ait bir gölge, bir çizgi bile yoktu. Birden Bursa'daki çocukluğunun geçtiği babaevini hatırladı; sofada rahat ve beyaz örtülü divanlar vardı. (Ömer Seyfettin)*

*İlk heceden sonraki heceler ünsüzle başlar. Bitişik yazılan kelimelerde de bu kurala uyulur: ba-şöğ-ret-men, il-ko-kul, Ka-ra-os-ma-noğ-lu vb.*

Ayırmada satır sonunda ve satır başında tek harf bırakılmaz:

..... u-

çurtma değil,

.....uçurt-

ma;

.....müdafa-

a değil,

.....müda-

faa;

Kesme işareti satır sonuna geldiğinde yalnız kesme işareti kullanılır; ayrıca çizgi kullanılmaz.

..... Edirne’  
nin...

..... Ankara’  
dan...

..... 1996’  
da...